

STANISŁAW PSTROKŃSKI

**WSPÓLNOTA
EUROPEJSKA**

JERUZOLIMA 1945

Tężeżalnia:

„Podstawy bezpieczeństwa Polski“ —
Jerozolima 1944 rok.

687

Prawa przedruku zastrzeżone.

P R Z E D M O W A

W wydanej niedawno książce pt.: „Podstawy bezpieczeństwa Polski” przedstawiłem trzy główne rozwiązania sytuacji europejskiej, które odpowiadałyby — jak sądzę — potrzebom Polski i narodów podobnie położonych:

1. wejście Polski w skład Wspólnoty Brytyjskiej, które przyciągnęłyby do tego związku pozostałe mniejsze narody środkowo-europejskie;
2. utworzenie niezależnego Związku Środkowo-Europejskiego, obejmującego wielki obszar między Niemcami i Rosją;
3. utworzenie Związku Ogólno-Europejskiego.

Bliższa analiza faktów wykazuje jednak, że nowoczesne środki i warunki rządzenia, gospodarowania oraz ubezpieczenia się przed terrorem politycznym, wojennym lub gospodarczym zmuszają do rozwiązań szerokich i mocnych.

Jednocześnie zaś sprawność współżycia międzynarodowego wymaga, by obszary, które łączą się w sposób naturalny, łączyć organizacyjnie dla wspólnych zadań. Prowadzi to do trzystopniowej organizacji świata: państwo — związek państw danego obszaru — organizacja ogólnoświatowa.

Z powyższych względów podstawą wyjściową do rozwiązania sytuacji na Miedzymorzu Bałtycko-Czarnomorsko-Adriatyckim musi być organizacja Europy jako całości. Podchodząc w ten sposób do zagadnienia, otrzymujemy taki ustrój Europy, który zarówno Polsce, jak i narodom podobnie zagrożonym, zapewniłby dobre warunki bytu w zupełnej harmonii z ogólną organizacją świata.

W pracy niniejszej rozwijam tę myśl szerzej, niż to miało miejsce we wspomnianej książce.

Wprowadziłem też pewne zmiany terminów, przyjmując nazwy, które lepiej oddają treść pojęć i są łatwiejsze w użyciu. W szczególności zastosowałem szeroko termin Międzymorze Bałtycko-Czarnomorsko-Adriatyckie (krótko: Międzymorze) na miejsce używanego przeważnie terminu Europa Środkowa, gdyż jeśli Rosję uważać za typową Eurazję, to Międzymorze stanowi wschodnią część Europy, a jej część środkową obejmują głównie Niemcy.

Wszystkim, którzy swą radą lub zachętą przyczynili się do wykonania niniejszej pracy — serdecznie dziękuję. Zwłaszcza zaś miło mi podziękować Kolegom, Oficerom w stanie nieczynnym z Jerozolimy, którzy — w tych tak niepewnych czasach — ponieśli główny koszt i ryzyko wydania książki.

Autor

Jerozolima, wrzesień 1945 rok.

I ROZWIĄZANIE KRYMSKIE

1. Upadek Europy

Z chwilą klęski Niemiec trzy zwycięskie mocarstwa: Sowiety, Stany Zjednoczone A.P. i Wielka Brytania — przystąpiły do realizowania tego ustroju, który zainicjowano na zjeździe teherańskim w jesieni 1943 roku a sfinalizowano teoretycznie na Krymie zimą 1945 roku.

Ustrój ten miał polegać w praktyce na podziale Europy pomiędzy zwycięzców, przy czym Sowiety otrzymały pod swą całkowitą władzę 12 państw Europy wschodniej i niemal połowę III Rzeszy a reszta Europy przypadła Anglo-Amerykanom.

Tak więc skutek walk wewnętrznych — bo wojny z Niemcami były, ze stanowiska ogólnoeuropejskiego, walkami wewnętrznymi — Europa uraciła swą niezależność.

Przed rokiem 1914 Europa była, jako całość, „panią świata”. Obecnie, po dwóch wojnach, jest kontynentem podbitym, a zwycięzcy dzielą ją między siebie.

W pierwszej wojnie światowej Europa zdołała jeszcze utrzymać się na stanowisku równorzędnego partnera nieeuropejskich uczestników wojny. Natomiast w obecnej drugiej wojnie światowej osłabła do tego stopnia, że utraciła swą niezależność i wpadła pod faktyczną władzę Anglo-Amerykan i Sowietów, a więc mocarstw, dla których kontynent właściwej Europy jest kontynentem obcym.

Stało się coś w rodzaju podboju starożytnej Grecji przez Rzym.

Stwierdzając ten fakt, nie dyskutuję jeszcze jego przyczyn i skutków. Chcę jedynie podkreślić rzeczywistość, którą należy jasno widzieć.

S P I S R Z E C Z Y

PRZEDMOWA	3
I. ROZWIĄZANIE KRYMSKIE	5
1. Upadek Europy. — 2. Umowy krymskie jako przejściowy etap. — 3. Do jakiego układu sił w Europie zmierza rozwiązanie krymskie. — 4. Sprzeczności. — 5. Kierownicze mocarstwo świata.	
II. ORGANIZOWANIE CAŁOŚCIAMI	22
1. Europa i jej partnerzy. — 2. Granice między Europą i Eurazją. — 3. Próby dzielenia Europy.	
III. ZARYS WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ	34
1. Skład i podział Wspólnoty. — 2. Organizacja Wspólnoty. — 3. Porozumienie Zachodnie. — 4. Związek Wschodni. — 5. Ograniczenie przewagi Niemiec. — 6. Kilka charakterystyk liczbowych.	
IV. WSPÓLNOTA EUROPEJSKA POD WZGLĘDEM GOSPODARCZYM	80
1. Produkcja Europy i świata. — 2. Udział Europy w handlu światowym. — 3. Wewnętrzny układ stosunków gospodarczych w Europie. — 4. Handel zewnętrzny Europy kontynentalnej, Wspólnoty Brytyjskiej, Stanów Zjednoczonych A.P. i Sowietów. — 5. Wnioski.	
V. TREŚĆ DAŻEŃ	107
1. Konflikt ideowy wśród sojuszników. — 2. Moralność międzynarodowa i technika niszczenia. — 3. Kierunek rozwoju Polski. — 4. Bezpieczeństwo w ramach związku. — 5. Typy państw. — 6. Ustrój społeczno-gospodarczy.	
ZAKOŃCZENIE	135